

CODIFICAREA CLASELOR DE EMISIE
Conform Regulamentului Radiocomunicațiilor
(Apendice 1, secțiunea II)

Emisiile radio sunt clasificate și simbolizate de caracteristicile lor fundamentale printr-un grup de trei simboluri, așa cum este prevăzut de către UIT prin Regulamentul de Radiocomunicații, astfel:

PRIMUL SIMBOL - indică tipul modulației purtătoarei principale:

Emisia unei purtătoare nemodulată	N
Emisii în care purtătoarea principală este modulată în amplitudine și se emite cu:	
- dublă bandă laterală.	A
- bandă laterală unică cu purtătoare completă	H
- bandă laterală unică, purtătoare redusă sau cu nivel variabil	R
- bandă laterală unică, purtătoare suprimată	J
- benzi laterale independente	B
- bandă laterală reziduală	C
Emisii în care purtătoarea principală este modulată unghiular:	
- modulație în frecvență	F
- modulație de fază	G
Emisii în care purtătoarea principală este modulată în amplitudine și unghiular, simultan sau într-o ordine prestabilită	D
Emisii în impulsuri:	
- succesiune de impulsuri nemodulate	P
- succesiune de impulsuri modulate în amplitudine	K
- succesiune de impulsuri modulate în durată/lărgime	L
- succesiune de impulsuri modulate în poziție/fază	M
- succesiune de impulsuri în care purtătoarea este modulată unghiular pe durata impulsului	Q
- succesiune de impulsuri constând dintr-o combinație a celor precedente.	V
Emisii în care purtătoarea principală este modulată în secvențe prestabilite sau simultan în combinații de două sau mai multe tipuri: amplitudine, unghiular, impulsuri	W
Alte cazuri neprevăzute	X

AL DOILEA SIMBOL - indică natura semnalelor care modulează purtătoarea principală.

Fără semnal modulator	0
Un singur canal conținând informația cuantizată sau numerică fără folosirea vreunei subpurtătoare.	1
Un singur canal conținând informația cuantizată sau numerică cu folosirea unei subpurtătoare modulate	2
Un singur canal conținând informația analogică	3
Două sau mai multe canale conținând informația cuantizată sau numerică	7
Două sau mai multe canale conținând informații analogice	8
Sistem compus cu unul sau mai multe canale conținând informația cuantizată sau numerică împreună cu unul sau mai multe canale conținând informația analogică.	9
Alte cazuri	X

AL TREILEA SIMBOL – indică tipul informației transmise.

Nici o informație transmisă	N
---------------------------------------	---

Telegrafie pentru recepție auditivă	A
Telegrafie pentru recepție automată	B
Facsimil	C
Transmisie de date, telemetrie, telecomandă	D
Telefonie (inclusiv sunetul de radiodifuziune)	E
Televiziune (video)	F
Combinatii ale celor prevazute mai sus	W
Cazuri nespecificate aici	X

Exemple de clase de emisie

1. MORSE, telegrafie în cod Morse pentru recepție auditivă folosind următoarele clase de emisie: A1A; A2A; F1A; F2A; J2A; G1A și G2A.

2. TELEFONIE, telefonie folosind următoarele clase de emisie: A3E; H3E; J3E; R3E; F3E și G3E.

3. RTTY, telegrafie pentru recepția automată folosind următoarele clase de emisie: A1B; A2B; F1B; F2B; J2B și următoarele coduri și viteze de transmitere:

- Teleimprimator, sistem cu 5 biți de informație și start-stop bazat pe alfabetul internațional nr. 2 (Baudot) cu o viteză de transmitere de 45, 50, 100 sau 200 bauds.
- Teleimprimator, sistem cu 7 biți de informație și start-stop bazat pe alfabetul internațional nr.5 (ASCII) cu o viteză de transmitere de 110 sau 300 bauds.
- AMTOR, sistem de 7 biți sincron de informație cu corecție de eroare, bazat pe alfabetul telegrafic specificat în recomandarea 625 CCIR cu o viteză de transmitere de 100 bauds.
- Sistem HELL, caracterele sunt reprezentate prin matrici de 7X7 puncte. Viteza de transmitere este de 122,5 bauds.
- Pachet-radio, AX25, sistem telegrafic ARQ derivat din protocolul X.25 din recomandările CCITT. Grupul de adrese conform protocolului AX25 conține indicativul stației de origine, ale stațiilor intermediare dacă există (cel mult 8) și al stației de destinație.
- Teleimprimator pentru recepție automată telegrafică în cod Morse.

4. FACSIMIL ȘI SSTV, emisiile sunt codificate prin simbolurile: A1C; A2C; A3C; J2C; J3C; F1C; F2C; F3C; G1C; G2C; G3C, folosind următoarele caracteristici:

- Facsimil cu numărul de linii pe minut de 60, 90, 120 sau 240;
- SSTV - frecvența linii 16 2/3 Hz, durata impulsului sincro linii 5 ms;
 - frecvența cadre 1/8 Hz, durata impulsului sincro cadre 30 ms;
 - număr linii 133.

Modulația: în cazul în care semnalul video modulează purtătorul prin modulația de frecvență a unei subpurtătoare, sunt permise următoarele frecvențe:

- facsimil - nivelul negru 1500 Hz
 - nivelul alb 2300 Hz
- SSTV - impuls sincro 1200 Hz
 - nivel negru 1500 Hz
 - nivel alb 2300 Hz.

În cazul în care semnalul video modulează direct purtătoarea, în frecvență, deviația de frecvență este cea dată de valorile extreme ale frecvențelor de mai sus.

5. TELEVIZIUNE, emisiile sunt codificate prin simbolurile: A3F; C3F; F3F. Semnalul video trebuie astfel constituit încât după demodulare să poată fi afișat pe un receptor de televiziune destinat recepției TV în concordanță cu standardele B și G ale C.C.I.R.:

- frecvența liniei 15625Hz, număr de linii 625

- frecvența cadre 50 Hz, deflecție orizontală de la stânga la dreapta, deflecție verticală de sus în jos.

Notă: Emisiile de la punctele 3, 4 și 5 trebuie astfel efectuate încât indicativul stației care o folosește să fie transmis periodic - la intervale de cel mult 10 minute.

În cazul emisiei de la punctul 5, aceasta se face în mijlocul canalului video.